

PRZYPIAĆ SIĘ (2) *vb pf*

inf przypiąć się (2). ◇ [*fut 2 pl* przypniecie się.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) – XVIII w. s.v. przypiąć.

Przyczepić się mocno; applicare se, nubere Mącz (2) : Nubere [...] arbores, vitibus et vites arboribus, Przipiąć fie/ Obląpić drzewo. Mącz 252b.

przypiąć się do czego (1): Applicare se ad aliquid, Przipiąć [się]/ Przilnąć do czego. Mącz [305]a.

[Przen [k komu]: soli adhibebitis klfamemv fze bogv przypnyecze TomZbrudzBrul Deut 13/4.]

Synonimy: przypić się, przypoić się, przywrzeć.

Formacje współrdzenne cf PIAĆ SIĘ.

MN